

ΣΤΟΝ ΤΖΙΥΡΗΝ ΜΟΥ

Τζιαμέ που πήες, άπαπα, πάντα σου ν' αθθυμάσαι
τζιείνα τα γρόνια στο χωρκόν, αμμά να μεν λυπάσαι,
γιατί ο Πλάστης είπεν μας πως εν να πάμεν πίσω,
τζι' έναν τζιουόριν μάρμαρον στον τάφον σου θα χτίσω.

Ήσουν καλός, χοραττατζής τζιαι φουαρτάς Φιλιώτης,
πέρκι μου γίνεις γλήορα τζιαι του Θεού δεσπότης,
να φέρεις στους Φιλιώτες σου της λευτεριάς τα νέα,
τον Άην Γιώρκην με σπαθίν τζιαι περικεφαλαία.

Να θκιώξει τους βρωμόσιυλλους που τους δικούς μας τόπους,
που 'τουν γιεμάτοι, σαν εσέν, αληθινούς αδρώπους.
Εφάνηκεν ο τόπος σου τζι' αρφάνεψεν η γη μας,
τζι' έκλαψεν ούλλον το χωρκόν, ξένοι τζιαι συγγενείς μας.

Να 'σαι μες στον παράδεισον κοντά στην Παναγίαν,
τζιαι να ξανάρτεις στο χωρκόν με τον Προφήτ' Ηλίαν,
παρακαλούμεν τον Θεόν με ούλλην την ψυσιήν μας,
να ξαναδείς τζι' εσού τζι' εμείς τζιείν' την Φιλιάν δικήν μας.

Χάρης Μεττής